

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.302/2016/16. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. év január hó 26. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A különösen nagy kárt okozó csalás büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2015. év december hó 2. napján kelt 11.B.135/2011/176. számú ítéletét **megváltoztatja.**

Az ítélet bevezető részéből a 2015. szeptember 10. napját megelőző tárgyalási napok feltüntetését mellözi.

Az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket csalás büntettének (Btk.373.§ (1) bekezdés, (6) bekezdés a./ pont), közokirat-hamisítás büntettének (Btk.343.§ (1) bekezdés c./ pont) és 3 rb. okirattal visszaélés vétségének (Btk.346.§ (1) bekezdés a./ pont) ,

A II.r. és a III.r. vádlottak terhére rótt bűncselekményeket bűnsegédként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) bekezdés, (6) bekezdés a./ pont) és bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének (Btk.343.§ (1) bekezdés c./ pont) **minősíti.**

Az I.r. vádlottat halmazati büntetésül 2 (kettő) év szabadságvesztésre, 300 (háromszáz) napi tétel pénzbüntetésre és végleges hatályú közjegyzői foglalkozástól eltiltásra,

A II.r. vádlottat halmazati büntetésül 2 (kettő) év szabadságvesztésre és 300 (háromszáz) napi tétel pénzbüntetésre,

A III.r. vádlottat halmazati büntetésül 1 (egy) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre, 200 (kettőszáz) napi tétel pénzbüntetésre és 4 (négy) évre a gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra ítéli.

A szabadságvesztés büntetések végrehajtását az I.r., a II.r. és a III.r. vádlottakkal szemben 5-5 (öt-öt) évi próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztést végrehajtásának elrendelése esetén mindhárom vádlottal szemben börtönben kell végrehajtani, amelybe az általuk 2011. augusztus 2. napjától 11. napjáig előzetes fogvatartásban töltött idő beszámít.

A vádlottak a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét az I.r. vádlott esetében 2.000,- (kettőezer) forintban, a II.r. és a III.r. vádlottak esetében egyaránt 10.000-10.000,- (tízezer-tízezer) Ft-ban állapítja meg.

Az I.r. vádlottal szemben kiszabott összesen 600.000,- (hatszázezer) Ft, a II.r. vádlottal szemben kiszabott 3.000.000,- (hárommillió) Ft, a III.r. vádlottal szemben kiszabott 2.000.000,- (kettőmillió) Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A Kft. jogi személlyel szemben az eljárást megszünteti.

Az elsőfokú eljárásban felmerült összesen 392.095,- (háromszázkilencvenkettőezer-kilencvenöt) Ft büntügyi költségből az I.r., a II.r. és a III.r. vádlottak személyenként kötelesek megfizetni az államnak 130.698,- (egyszázharmincezer-hatszázkilencvennyolc) Ft-ot.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindhárom vádlottal szemben helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Budapest Környéki Törvényszék a 2015. december 2. napján kelt 11.B.135/2011/176. számú ítéletével

Az I.r. vádlott bűnösségét csalás bűntettében (az 1978. évi IV. törvény - továbbiakban Btk. - 318.§ (1), (7) bekezdés a./ pontja), hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében (Btk.275.§ (1) bekezdés b./ pontja) és 3 rb. közokirattal visszaélés vétségében (Btk.277.§ (1) bekezdés),

A II.r. és a III.r. vádlottak bűnösségét bűnsegédként elkövetett csalás bűntettében (Btk.318.§ (1), (7) bekezdés a./ pontja), bűnsegédként, hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében (Btk.275.§ (1) bekezdés b./ pontja) állapította meg.

A bíróság ezért mindhárom vádlottat megrovásban részesítette.

A bíróság a Kft. „f.a.” IV. rendűvel szemben 500.000 Ft pénzbírságot szabott ki, amelyet meg nem fizetése esetén a végrehajtás szabályai szerint kell behajtani.

Rendelkezett a bíróság a lefoglalt bűnjelekről és a vádlottakat egyetemlegesen kötelezte 392.095 Ft büntügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész az I.r., a II.r. és a III.r. vádlottak terhére büntetés kiszabása érdekében fellebbezett. Az ügyészi fellebbezés indokolása szerint a vádlottakkal szemben az elbíráláskor hatályos anyagi jogi rendelkezések kedvezőbbek, ennek megfelelően indítványozta cselekményeik minősítését. Mindhárom vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását kérte. Emellett az I.r. vádlott közjegyzői foglalkozástól történő végleges hatályú, míg a III.r. vádlott gazdasági társaságok vezető tisztségviselője foglalkozástól határozott időtartamra történő eltiltását is indítványozta.

Az ügyész a Kft.-vel szemben az ítéletet tudomásul vette.

A vádlottak védői a fenntartott 3 napon belül a tényállás téves megállapítása miatt felmentésért, a Kft. jogi képviselője az alkalmazott intézkedés mellőzése érdekében fellebbeztek.

A vádlottak részére kézbesítés útján közölt ítélet ellen a III.r. vádlott élt fellebbezési jogával, annak célját nem jelölte meg.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.586/2012/3. számú átiratában az ügyész fellebbezését módosítással fenntartotta. Az átiratban foglaltak szerint a mérlegelés útján megállapított tényállás megalapozott, abból okszerűen következik a vádlottak bűnössége, az alkalmazott joghátránnyal azonban nem értett egyet. Álláspontja szerint a büntetés kiszabási körülmények kiegészítését igényelnek. Az I.r. vádlottnál a foglalkozási szabályok többszöri és súlyos megszegése, valamint a többszörös halmazat további súlyosító körülmény, míg a II.r. és a III.r. vádlottak bűnsegédi elkövetői minőségét javukra kell értékelni.

A vádlottakkal szemben alkalmazott megrovást eltúlzottan enyhének találta. Véleménye szerint azonban - az ügyészi fellebbezés módosításával - elegendő a Btk. enyhítő szakaszának alkalmazásával végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása a felfüggesztés tartamában megjelenő különbséggel.

Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét változtassa meg:

Az I.r. vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk.373.§ (1) bekezdésbe ütköző, de a (6) bekezdés a./ pontja szerint minősülő és büntetendő különösen jelentős kárt okozó csalás büntettében, a Btk.343.§ (1) bekezdés a./ pontjába ütköző és aszerint büntetendő hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntettében és 3 rb. a Btk.346.§ (1) bekezdés a./ pontjába ütköző és aszerint büntetendő közokirattal visszaélés vétségében, ezért őt a Btk.82.§ (1) és (2) bekezdés b./ pontja, a 37.§ (2) bekezdés a./ pontja, valamint a 85.§ (1) és (2) bekezdés alapján ítélje végrehajtásában felfüggesztett börtönbüntetésre, a Btk.50.§ (2) bekezdése alapján pénzbüntetésre, valamint a Btk.52.§ és 53.§-ai alapján a közjegyzői foglalkozástól véglegesen tiltsa el. A börtönbüntetés végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsátásról a Btk.38.§ (2) bekezdés a./ pontja szerint rendelkezzen.

A II.r. és a III.r. vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk.373.§ (1) bekezdésbe ütköző, de a (6) bekezdés a./ pontja szerint minősülő és büntetendő különösen jelentős kárt okozó csalás büntettében, a Btk.343.§ (1) bekezdés a./ pontjába ütköző és aszerint büntetendő hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntettében, mely bűncselekményeket e vádlottak bűnsegédként követték el. Ezért őket ítélje a fenti törvényhelyek alapján végrehajtásában felfüggesztett börtönbüntetésre és pénzbüntetésre. A végrehajtás esetleges elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátásról a Btk.38.§ (2) bekezdés a./ pontja szerint rendelkezzen, a III.r. vádlottat a Btk.54.§ a./ pontja alapján határozott időre tiltsa el a gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú eljárásban a 2017. január 23. napján érkezett beadványában a Kft. f.a. jogi képviselője bejelentette, hogy az általa képviselt cég jogutód nélkül megszűnt, a Társaságot a cégnyilvántartásból törölték. Utalt arra, hogy a kft. javára szóló fellebbezéséről tájékoztatta a felszámolót, aki válaszul arról tájékoztatta, hogy a Kft. f.a. jogutód nélküli megszűnését eredményező felszámolási eljárása már korábban, azaz az elsőfokú ítélet kihirdetése előtt befejeződött, az adós társaságot a cégnyilvántartásból törölték. Erre figyelemmel tájékoztatta a másodfokú bíróságot, hogy nincs ügyfele, akinek a képviseletét a másodfokú eljárásban elláthatná.

A Fővárosi Ítéltábla 2017. január 24. napján beszerezte a Cégjegyzék napi nyilvántartását, amely szerint a Kft-t 2015. október 10. napján a cégnyilvántartásból törölték.

A nyilvános ülésen a szabályszerűen idézett vádlottak és a Kft. jogi képviselője nem jelentek meg, távolmaradásuk a nyilvános ülés megtartását nem akadályozta.

A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratukban foglaltak szerint szólalt fel.

A vádlottakkal szemben a bűnösség, cselekményeik jogi minősítése és a joghátrány alkalmazása körében az indítványt fenntartotta. Az ismertetett iratok alapján azt annyiban egészítette ki, miszerint a 2001. évi CIV. törvény 21.§ (1) bekezdése alapján a Kft-vel szemben a pénzbírság mellőzését indítványozta.

Az I.r. vádlott védője a felmentés iránti fellebbezését fenntartotta. Felszólalásában elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a tényállás megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság esetleges szövegszerkesztési hibák tényéből vont következtetést a bűnösségre, amelyet téves ténybeli következtetésnek értékelt. Elütések, elírások gyakran előfordulhatnak, ilyen hibák az elsőfokú ítéletben is fellelhetők. Tévedések egy korábbi okirat felülírásából is bekövetkezhetnek, de mindezek nem lehetnek kihatással a vádlottak magatartásának jogi megítélésére. Másodsorban a tényállás azért megalapozatlan, mert téves a bíróság okirat összehasonlító értékelése és ebből fakadó következtetése. Olyan előírás ugyanis nincs, hogy egy magánokiratnak egyeznie kell a közokirattal. Az adott esetben a július 15-én kelt magánokirat és a július 16-án kelt közjegyzői okirat tartalmi azonosságának hiányából nem következik, hogy azon a napon nem jöhettek létre. Az ítélet belső iratellenességére is felhívta a figyelmet, hiszen az ítélet 5. oldalán írtak szerint 2010. július 21. után írták alá a magánokiratot, míg a 21-22. oldal a július 19. napját tünteti fel, mint amikor az legkésőbb elkészült.

Sérelmezte, hogy a bíróság csak az okiratokat hasonlította össze, az egyéb bizonyítékokat nem vette figyelembe. Kiemelte tanú1. vallomását, aki szerint az ő jelenlétében készült 2010. július 15-én a magánokirat, míg másnap, július 16-án a közokirat a kezében volt, azt elküldte tanú2-nek, amely tény a szakértő szerint nem cáfolható. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló tanúk, okiratok és szakértői vélemények igazolják, hogy az okiratok 2010. július 15. és 16. napján elkészültek, ezért büntetőjogi felelősségre nem kerülhet sor. Utalt arra is, hogy a CIB Bank a cég kötbérigényét jogosnak elfogadta, így nem volt jogellenes a kötbérigény érvényesítése sem. Mindezekért az okiratok keletkezési idejének 2010. július 15. és 16. napjára történő helyesbítésével a tényállás módosítását és védenccé felmentését kérte.

A II.r. vádlott védője perbeszédében kiemelte, hogy az ügy sarokpontja a magánokirat és a közjegyzői okirat készítésének ideje és módja. Utóbbi az I.r. vádlott tevékenységén alapszik, erre tekintettel egyetértőleg hivatkozott az előtte szóló védő társának érvelésére. Álláspontja szerint az ügyben a fő kérdés a vagyon elleni bűncselekmény, az elsőfokú bíróság mégis az eszközcselekményre, az okiratokra helyezte a hangsúlyt. Az ítélet 22. oldalán található összefoglalásra utalva azt hangsúlyozta, hogy a bíróság tény és jogkövetkeztetésében nem esik szó a vagyon elleni bűncselekményről. Elfeledkezett a jogtalan haszonszerzési célzat elemzéséről, holott ennek hiánya esetén nincs csalás akkor sem, ha az igény érvényesítésének nem megengedett módját választják. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlan, iratellenes, a bíróság az indokolási kötelezettségét súlyosan megsértette. Egyértelműen hibás

ténybeli következtetésként értékelte az ítélet 21. oldal I. bekezdésében a magánokirat legkésőbb július 19. napi elkészültét, amelynél július 15. a helyes dátum. Ezt tanú1. következetes vallomása igazolja. Nem tűnik ki az indokolásból, hogy a bíróság ezt miért nem tartotta hiteltérdemlőnek. Hivatkozott tanú3-ra is, akinek a vallomását lényegtelen kérdésekben idézte, holott a tanú nyilatkozata szerint július 15-én látta a kész magánokiratot, de ez nem szerepel az ítéletben. Tanú1. vallomását tanú2. email váltásra vonatkozó előadása megerősíti. Álláspontja szerint a felmentést megalapozó helyesbítések elvégezhetők a másodfokú eljárásban, ezért a tényállás ilyen irányú megváltoztatását indítványozta. Másodlagosan a jelzett hiányosságokra figyelemmel az ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

A III.r. vádlott védője perbeszédében ugyancsak a tényállás megalapozatlanságára hivatkozott. Álláspontja szerint a közjegyzői hitelesítés nem teszi érvénytelenné az okiratot, legfeljebb nem minősül közjegyzői okirattal. A hitelesítést a közjegyző 3-4 hetente végezte, ebben sem különbözött a többi okirattól. Iratellenes az az ítéleti megállapítás, hogy a végrehajtó letéti számláján lévő pénz kiadása egyértelműen az ügyészi eljárásnak köszönhető. Iratellenes az ítélet 18. oldal utolsó előtti bekezdése is, mert 2010. július 16-án nem a magánokiraton dolgoztak. Nincs arra sem bizonyíték, hogy amit a III.r. vádlott elvitt a CIB Bankba, abban a borítékban egy nem azonosítható irat volt. Véleménye szerint ebben a körben tanú4. és tanú5. vallomása nem egyezik. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság tanú2. írásos vallomását ugyan bizonyítéknak tekintette, de csak egy mondatban hivatkozott rá az ítélet 20. oldal 6. bekezdésében. Hangsúlyozta, hogy a CIB Bank tudott a közjegyzői okiratról, 2013. évben már nyilatkozott arról, miszerint kár nem érte, egyben elismerte a követelések jogszerűségét a polgári jogviszonyban. Tévesnek találta azt a következtetést is az ítélet 21. oldal 2. bekezdésében, hogy a közjegyzői okirat aláírására 2011. május 26. és július 1. között kerülhetett sor. Indítványozta, hogy az ítélet tábla a III.r. vádlottat mindkét bűncselekmény alól mentse fel. Az ítélet megalapozatlanságát a másodfokú eljárásban kiküszöbölhetőnek találta, ezért indokolatlan lenne az ítélet hatályon kívül helyezése. Bűnösség és büntetés kiszabása esetében a Btk. alkalmazását kedvezőbbnek találta, de utalt arra, hogy védelem javára szólna a bűnsegédi részvételt nem hívta fel a bíróság.

A fellebbezések közül az ügyészi fellebbezés alapos.

A Fővárosi Ítélet tábla mint másodfokú bíróság a fenti kétirányú perorvoslatok folytán bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek során megállapította, hogy a Budapest Környéki Törvényszék a perrendi szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le eljárását. Az ítélet bevezető részében felsorolt napokon 2012. május 24. napjától kezdődően folytatta a tárgyalást, amelyet azonban az ülnökök személyében bekövetkezett változás miatt 2015. szeptember 10. napján szabályszerűen megismételt. A tárgyalási jegyzőkönyvekből kitűnően az eljárás résztvevői mindenben élhettek jogaikkal, a fellebbezések perrendi sérelmekre nem hivatkoztak. Két esetben a II.r. vádlott meghatalmazott védője ügyvédjelöltet hatalmazott meg a helyettesítésre, az egy évet meghaladó joggyakorlat a tárgyalási jegyzőkönyvekből nem tűnik ki. Az ítélet tábla ezért a Budapesti Ügyvédi Kamara megkeresésével pótolta és igazoltatta a Be.44.§ (5) bekezdésében foglalt eljárási előírás teljesülését. A Budapesti Ügyvédi Kamara tájékoztatása szerint a védőt 2013. április 25-én jegyezték be az ügyvédjelölti névjegyzékbe, így perrendi szabálysértés nélkül járt el helyettesként a törvényszéken.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének a védők és az ügyész által is elismerten eleget tett. Az általa megállapított tényállásban az iratoknak megfelelő tartalommal, a bizonyítékok átfogó vizsgálata eredményeként mérlegeléssel állapította meg a tényállást. A vádbeli cselekmények megítélése szempontjából jelentőséggel bíró előzményeket, az érintett cégek tevékenységét

megfelelő részletességgel rögzítette. A II.r. és a III.r. vádlottak azokban betöltött szerepét is a bizonyítékok logikai összefüggései és helyes ténybeli következtetések útján állapította meg. A cégek és a hitelező bankok közötti kapcsolat alakulása, az annak rendezésére irányuló törekvések, egyes magánokiratok e célból történt létrejötte alapozta meg azt a helyzetet, amely lényegében a vád tárgya volt. Nevezetesen az I.r. vádlott magatartása a közokirat készítése, majd záradékolása körében, ezzel kapcsolatban a II.r. és a III. r. vádlott közreműködése, illetve a közokirat felhasználásának célja és módja. Az ítélet tábla hangsúlyozza, hogy a vádlottak utóbbi körben tanúsított magatartásának megítélése jelentette a vád tárgyát, az ezt megelőző cégtörténet és az egyes magánokiratok a releváns előzményeket igazolják.

A Fővárosi Ítélet tábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot megvizsgált, azokat a vádlottak védekezésével összevetette és elemezte. A bizonyítékok mérlegelése kiterjedt a lényeges körülményekre, ennek során a törvényszék logikai hibát nem vétett és ténybeli következtetései is helytállóak. Az elsőfokú ítélet indokolása kellő mélységben számot adott a bíróság e tevékenységéről.

Az ítélet tábla megállapította, hogy a mérlegelés útján megállapított tényállás alapvetően megalapozott. Az csupán kisebb elírások és a másodfokú eljárásban beszerzett iratok alapján szorult kiegészítésre, illetve helyesbítésre a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pont alapján a következők szerint:

- A vádlottak személyi körülményei körében: a II.r. és a III.r. vádlottak ellen a Zalaegerszegi Nyomozó Ügyészség a Ny.10/2015. számú vádiratában különösen jelentős egyéb érdekű polgári ügyben elkövetett hamis tanúzás büntette (1978. évi IV. törvény 238.§ (5) bekezdés 3. fordulat) miatt emelt vádat. (Elkövetési idő 2010. augusztus 19.) (Erkölcsei bizonyítványok)
- A tényállásban szereplő elírásokat az ítélet 6. oldal I. bekezdés 2. sorában 20101. helyett és a IV. bekezdés 3. sorában 2011. helyett egyaránt 2010. évre javítja ki.
- Kijavításra szorultak az ítélet indokolásában fellelhető következő elírások is:

A 10. oldal I. bekezdés utolsó sorában június 20. helyett július 20., utolsó bekezdés utolsó sorában 2010. június 15. helyett július 15., 11. oldal I. bekezdés 2. sorában június 16. helyett július 16., 12. oldal I. bekezdés utolsó 3. sorában június 21. helyett július 21., június 22. helyett július 22., a bekezdés utolsó csonka mondatát mellőzi.

A 14. oldal utolsó bekezdés első mondatában június 15. vagy 16. helyett július 15. vagy 16. napja,

a 15. oldal 5. bekezdés első sorában 2010. június 15. helyett július 15. napja, a 20. oldal utolsó előtti bekezdésében 1010 július 16. helyett 2010. július 16. napja.

- A Kft. „f.a.” céget 2015. október 10. napi hatállyal törölték a cégnyilvántartásból, a cég jogutód nélkül megszűnt. A cégnyilvántartásban a felszámolási eljárás jogerős befejezésének közzétételi időpontja 2015. december 8. napja (Fővárosi Bíróság 25.Fpk.01-12-005005/27. számú végzése alapján a 01-09-890764 cégjegyzékszámról készített cégkivonat)

A fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel a tényállás minden tekintetben megalapozott, így azt a felülbírálat során irányadónak kellett tekinteni.

A Fővárosi Ítéltábla nem osztotta azokat a védelmi kifogásokat, amelyeket a tényállás megalapozatlansága, iratellenessége és az indokolás hiányosságai körében kifejtettek.

Az I.r. vádlott védőjének az okiratszerkesztés során előforduló elírások körében elhangzottakkal az ítéltábla annyiban egyetértett, hogy vétlen elírások megtörténhetnek. Ilyen elírások jelen ítéletben is kijavítást igényeltek, azonban a tényállásban írt okiratok készítésének időpontja és célja semmilyen összefüggésben nincs az elírás felvetésével. Az adott esetben nagyon tudatosan a vádlottak, ügyvédek bevonásával készítettek bizonyos szerződéseket, foglalták azokat a felhasználásuk célja szerint meghatározott időben magánokiratokba.

Azzal sem lehetett egyetérteni, hogy a bíróság a magánokirat és a közokirat tartalmának különbözőségéből téves következtetésre jutott a keletkezésük idejét illetően. Azzal egyetértett az ítéltábla, hogy a közjegyzői okirat tartalmának önmagában nem kell egyeznie más okirat tartalmával, azonban jelen esetben erre nem lehet alappal hivatkozni. Az I.r. vádlott által készített közokirat ugyanis kifejezetten egy magánokiraton, a 2010. július 16. napjára visszadátumozott, a Kft. és a Kft2. közötti bérleti szerződésen alapult. Ezeket az érdemi eltéréseket az ítélet 19-20. oldalán irathűen rögzítette, az okiratok összehasonlítása tehát érdemi jelenőséggel bírt.

Hangsúlyozni kell azt is, hogy a CIB Bank által nyújtott hitel törlesztésének ellehetetlenülése után a Kft2. az adott jogi helyzethez igazodó, számára még nyereséget biztosító különböző megoldásokat keresett. Ennek során több magánokirat is készült, először a bank vételi jogának megakadályozása céljából a Kft2. és a Kft3. közötti adásvételi szerződés, jöllehet csak tervezeti formában a Kft2. és a Kft. közötti bérleti szerződés, majd a bank vételi jogának gyakorlása után a birtokbalépés megakadályozása érdekében a Kft. és a Kft4. között, továbbá egy albérleti szerződést magába foglaló okiratot is készítettek a Kft. és az Kft4. között. Mindezek azonban a CIB Bank vételi jogának jogszerű gyakorlását és 2010. július 19. napján történt birtokba lépését nem tudták megakadályozni. Mindezekért nem volt elfogadható az a védelmi hivatkozás, amely iratellenességet mutatott ki az ítélet 6. oldalán írt július 21. és az indokolás 21-22. oldalain található „a legkésőbb július 19.” dátumok között. 2010. július 21. napján jött haza Londonból a III.r. vádlott, így az előtte két nappal, 2010. július 19. napján kelt magánokirat létrehozásában nem működött közre.

Az indokolás 22. oldal 2. bekezdésében a magánokirat és közjegyzői okirat dátumára vonatkozóan az ítéltábla a következőre kíván rámutatni.

A megállapított tényállás alapján a visszadátumozás ideje a magánokiratnál 2010. július 15. napja, a közokiratnál 2010. július 16. napja.

Az indokolás jelzett részében a keltezési idő megállapítására vonatkozóan a magánokirat esetében legkésőbb 2010. július 19., míg a közjegyzői okirat esetében 2011. május 26. napja a következőkön alapult. A magánokirat a Kft2. és a Kft3. közötti adásvételi szerződést tartalmazta, amelyben utalás történt a bérleti szerződésre, azt azonban nem mellékeltek. Ezt a magánokiratot nyújtották be 2010. július 19. napján a földhivatalhoz, a földhivatali nyilvántartás ezt igazolja. A 2011. május 26. napja a közokirat vonatkozásában annak alapján volt megállapítható, hogy legkésőbb ezen a napon rögzítették azt az aNotes rendszerben. A későbbiekben ezeken az okiratokon és részben azok tartalmán alapultak a visszadátumozott magánokirat és közokirat.

Mindezekért az ítélet belső iratellenességére hivatkozó védői okfejtés sem volt elfogadható.

Ahogy arra az ítélet tábla már a korábbiakban utalt, az ügy tárgya a visszadátumozáshoz képest mintegy egy évvel később keletkezett közokirat tartalma, célja és a vádlottak ezzel kapcsolatos tevékenysége volt.

2011. májusában a CIB Bank tulajdonosként, egyben birtokosként élt már a jogaival, erre az időre a birtokvédelem, ezáltal a Szálloda nyereségének megszerzése helyére egy esetleges kötbérigény érvényesítése lépett. Ezért volt szükség még a CIB Bank 2010. július 19. napi birtokbalépése előtti időre visszadátumozott magánokiratba foglalt bérleti szerződés, illetve annak alapján a valótlán tartalmú közokirat elkészíttetése. A közokirat végrehajtási záradékoltatása ugyanis lehetővé tette a kötbér végrehajtás útján történő behajtását, amelynek a bank számlájáról történt leemelése meg is történt. Az egész cselekmény sorból kitűnik a II.r. vádlott vezéregyénisége, irányító szerepe. Ezt az eseményeknek ebben a szakaszában hitelesen igazolja a végrehajtó előadása is. Tanúként előadta, hogy II.r. vádlott nála érdeklődött, várható egy nagy összegű végrehajtási ügy, mi ilyenkor a teendő. A tanú vallomásából megállapítható volt, hogy a közjegyzői okiraton és a végrehajtási záradékon nem egyeztek az ügyszámok, ezért vette fel a kapcsolatot a közjegyzővel, aki végül a végrehajtást felfüggesztette. Ezután indult a büntető eljárás és az ügyész bűnügyi zárlatot rendelt el. Mindezekből kitűnően a végrehajtó intézkedése akasztotta meg a végrehajtási eljárás vádlottak számára sikeres befejezését.

A védőknek a vádlotti védekezések alátámasztására felhívott tanú1. ügyvédi tevékenysége és vallomása, tanú5. és tanú4. CIB banki alkalmazottak vallomása, tanú2. nyilatkozata körében tett kifogásai a bizonyítékok eltérő értelmezését célozták, amelyekre megalapozott tényállás esetében akkor sincs lehetőség, ha az a vádlottak felmentésének irányába mutatna.

A védők kiemelten hivatkoztak a CIB Bank Zrt. 2013. március 25. napján kelt bejelentésére, amelyet jogi képviselője nyújtott be az eljárásban 2013. április 9. napján. A bank bejelentését tanú6. tette névbélyegzővel, az a banki hivatalos formát nélkülözi. Tartalmában nem vitatta a Kft2. mint bérbeadó és a Kft. mint bérlő között 2010. július 15. napján kelt bérleti szerződést, a bank a létrejött egyezségekre tekintettel nem vitatta a Kft. által érvényesített kötbér igényt és annak jogszerűségét, egyben a polgári jogi igényét visszavonta.

A Fővárosi Ítélet tábla a jelzett bejelentéshez mellékelt okirat vizsgálata céljából nem tartotta szükségesnek a CIB Bank megkeresését, annak az ügy eldöntése, a vádlottak magatartásának, cselekményük jogszerűségének megítélése szempontjából nem tulajdonított jelentőséget. A bank és az általa kötött egyezés tartalma nem ismert, ez a kérdés nem vonható az elbírálás körébe, a jogszerűség büntetőjogi megítélése nem a bank bejelentésének tartalmától függ. A banki nyilatkozat kizárólag abból a szempontból bírt jelentőséggel, hogy a 2012. május 30. napján még további 8 millió Ft-ot meghaladó összegű polgári jogi igényt visszavonták, így arról az elsőfokú bíróságnak már nem kellett rendelkeznie.

Összességében tehát az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet ért védelmi kifogásokkal nem értett egyet. A tényállást megalapozottnak találta, annak hatályon kívül helyezésére nem látott indokot.

Az irányadó tényállás szerint az I.r. vádlott 2010. május 16. napi dátummal olyan valótlán tartalmú közokiratot készített 2011. májusában 14018/Ü/536/2010/4. számon, amely tartalmában, az aláírók személyében és dátumában egy valótlán tartalmú bérleti szerződést magában foglaló magánokiraton alapult. Ezt a magánokiratot 2010. május 15. napra visszadátumozták, a Kft2. képviselőjében a II.r. vádlott, a Kft. képviselőjében III.r. vádlott szerepelt aláíróként, a bérleti szerződés létrejöttének ténye is valótlán. Az I.r. vádlott a közokirat készítésekor egy évvel korábbi olyan ügyet keresett és

talált, amely még nem szerepelt az aNotes digitális nyilvántartásban és annak a számát felhasználva hitelesítette az időpontot. Így emelte ki a fenti közjegyzői szám alól az elhunyt hagyatéki ügyének iratait - a hagyatéki leltárt, a hagyatéki tárgyalás jegyzőkönyvét és a hagyatékátadó végzést - és vezette rá azok ügyszámát az általa készített valótlan tartalmú közokiratra. Az okirat elektronikus változatát 2011. május 26. napján a digitális nyilvántartásban archiválta, papír alapú változatát pedig az ügyleti iratok közé helyezte az irattárba.

Az I.r. vádlott tudomással bírt arról, hogy a közokirat készítésére azért van szüksége a II.r. és a III.r. vádlottnak, hogy a Kft. javára a CIB Bankkal szemben végrehajtási eljárást kezdeményezzenek.

A 2010. május 16. napjára dátumozott közjegyzői okiratot követő lépésként 2011. június 14. napján az I.r. vádlott végzéssel a Kft2. jogutódjaként a CIB Bank Zrt-t elismerte. Egy újabb közokiratba foglalta a III.r. vádlott nyilatkozatát, amely szerint felmondja - az előző valótlan dátumú, közokiratba foglalt - bérleti szerződést és 2.112.705.000 Ft-nak megfelelő összegű, kötbér címén fizetendő kártérítést érvényesít a bankkal szemben. Ez utóbbi közokiratot látta el később végrehajtási záradékkal és küldte el az illetékes bírósági végrehajtó irodájának. Annak alapján a bírósági végrehajtási eljárás során a fenti összeget a végrehajtó leemeltette a bank MNB-nél vezetett számlájáról.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontjával, amely szerint a megrovás, mint a legenyhébb joghátrány alkalmazása teljességgel alkalmatlan a büntetési célok elérésére. Súlyosan tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a CIB Bank sértett legutóbbi nyilatkozatának akkora jelentőséget tulajdonított, amely alapján - a kár megtérülése miatt - a vádlottak cselekménye az elbíráláskor már csupán csekély fokban veszélyes a társadalomra.

A vádlottakkal szemben büntetés kiszabása indokolt, ez esetben ismételten vizsgálni kellett a Btk. 2.§-a alapján az anyagi jogi szabályok kedvezőbb voltát. Összességében az ítéltábla - a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontja miatt - az elbíráláskor hatályos Btk. alkalmazását látta indokoltnak.

Az I.r. vádlott mint közjegyzőhelyettes az általa is tudott céllal és okból készített valótlan tartalmú közokiratot, majd végrehajtási záradékkal látta el és azokat továbbította a végrehajtónak, őt a közokirat valódiságát illetően megtévesztette, amely eljárása megalapozta a jogtalan kötbér igény érvényesítését névlegesen a III.r. vádlott cége javára. E tevékenységét a II.r. és a III.r. vádlott támogatásával és irányításuk mellett végezte. A kár összege mintegy 2 milliárd Ft, amely lefoglalás útján megtérült. Mindezek alapján az I.r. vádlott tettesként, a II.r. és a III.r. vádlottak bűnsegédként a Btk.373.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (6) bekezdés a./ pontja szerint minősülő különösen jelentős kárt okozó csalás bűntettét valósították meg.

Ezzel anyagi halmazatban állóan törvényesen állapította meg a bíróság a vádlottak bűnösségét - szándék és akarategység mellett - közokirat-hamisítás bűntettében - amelyet tettesként az I.r. vádlott mint hivatalos személy, társai pedig bűnsegédként valósítottak meg. A cselekmény minősítését a Btk. szerint az ítéltábla a Btk.343.§ (1) bekezdés c./ pontjára módosította.

Az I.r. vádlott a 3 hagyatéki közokirat kiemelésével, jogtalan megszerzésével az okirattal visszaélés vétségét valósította meg, amely a Btk.346.§ (1) bekezdés a./ pontja szerint minősül.

A büntetés kiszabása során az enyhítő körülmények sorát az ítéletábra azzal egészítette ki, miszerint további enyhítő hatást kellett tulajdonítani a II.r. és a III.r. vádlott bűnsegédi elkövetői minőségének, míg mindhárom vádlott esetében a csalás bünteténél a kár megtérültének is. Súlyosító körülményként az I.r. vádlott terhére szól a többszörös halmazat.

A büntetés kiszabásánál a Btk.81.§ (1) és (3) bekezdése értelmében a büntetési tétel 5-15 évig terjedő szabadságvesztés büntetés. Figyelemmel a jelentősebb időmúlásra és a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványára, az ítéletábra lehetőséget látott az enyhítő rendelkezés, a Btk.82.§ (2) bekezdés b./ pontjának alkalmazásával olyan tartamú szabadságvesztés kiszabására, amely végrehajtásának felfüggesztésére lehetőség nyílik.

A Fővárosi Ítéletábra a fentiek alapján határozta az I.r. vádlottal és a II.r. vádlottal szemben a 2-2 év tartamú, a III.r. vádlott esetében a Btk.82.§ (2) bekezdés c./ pont alapján - kétszeres enyhítéssel bűnsegédi mivolta folytán - az 1 év 6 hónap szabadságvesztés mértékét. A II.r. vádlott bűnsegédkénti minősítése mellett is mintegy vezéregyénisége volt az eseményeknek, a vádlottak közötti belső arányosság teljes figyelembevételét azonban korlátozta, hogy legfeljebb 2 év tartamú szabadságvesztés függeszthető fel.

A szabadságvesztés büntetéseket az ítéletábra mindhárom vádlottal szemben a Btk.85.§ (1) és (2) bekezdése alapján a maximális 5 év próbaidőre felfüggesztette. Végrehajtás elrendelése esetén annak fokozata a Btk.37.§ (2) bekezdés a./ pontja szerint börtön, továbbá ez esetben a Btk.38.§ (2) bekezdés a./ pontja alapján legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsáthatók. A szabadságvesztés büntetésbe az általuk előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk.92.§ (1) és (2) bekezdésén alapszik.

A közjegyzői hivatás meghatározó jellemzője a megkérdőjelezhetetlen bizalom, a közjegyző a közhitelesség feltétlen őre. Az I.r. vádlott, mint közjegyző helyettes ezzel élt vissza többszörösen és olyan mértékben, hogy méltatlanná vált a közjegyzői hivatás gyakorlására. A Fővárosi Ítéletábra ezért őt a Btk.52.§ (1) bekezdés és 53.§ (2) bekezdés alapján végleges hatállyal eltiltotta a közjegyzői foglalkozástól.

A III.r. vádlottat további büntetésként ugyancsak foglalkozástól eltiltasra, a Btk.52.§ (1) bekezdés b./ pontja és az 53.§ (2) bekezdése szerint gazdasági társaság vezető tisztségviselésétől 4 év eltiltasra ítélte.

A vádlottak megfelelő jövedelemmel rendelkeznek, ezért azzal arányos összegben velük szemben indokolt volt pénzbüntetés kiszabása is, amely rendelkezések a Btk.50.§ (1), (2) és (3) bekezdésein alapulnak.

Az elsőfokú bíróság a 2001. évi CIV. törvény szerint a Kft. felszámolás alatti jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésként pénzbírságot szabott ki. A másodfokú eljárásban beszerzett cégkivonat és cégbíróági tájékoztatás alapján megállapítható volt, hogy az elsőfokú eljárás tartama alatt ez a cég 2015. október 10. napján megszűnt, ennek közzétételére azonban csak az elsőfokú ítélet kihirdetését követően, 2015. december 8-án került sor. A Kft. mint jogi személy megszűnése folytán az ítéletábra a fenti törvény 21.§ (1) bekezdése és 16.§ (1) bekezdése szerint vele szemben az eljárást megszüntette.

Az elsőfokú eljárásban felmerült osztható bűnügyi költség egyetemleges megfizetése helyett az ítélőtábla külön-külön határozta meg a vádlottak által személyenként fizetendő bűnügyi költség összegét.

Az elsőfokú ítélet előzőekben írt megváltoztatása a Be.372.§ (1) bekezdésén, egyebekben történt helybenhagyása a Be.371.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. év január hó 26. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit sk.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 11.B.135/2011/176. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.302/2016/16.számú ítéletében foglalt változtatással az I.r., a II.r., a III.r. és a Kft. jogi személlyel szemben 2017. január 26. napján jogerőre emelkedett és a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetések kivételével végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2017. év január hó 26. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő